

РЕШЕНИЕ

№ 6836

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7667** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от П. Х. З., ЕГН [ЕГН], срещу решение от 27.05.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 104 състав по нахд № 4648/2021 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № НП-00160/23.10.2020 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на касатора, на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, е наложено административно наказание глоба в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

В касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон. Твърди се, че между описанието на нарушението, съдържащо се в АУАН и това в НП са налице съществени разминавания, които пречат да се идентифицира нарушителят. Оспорен е изводът на съда, че до датата на приключване на съдебното следствие пред въззивната инстанция касаторът не е подал декларация. Посочва се, че подаването на декларация е доказано, чрез представеното по делото писмо от м. март 2020 г. от КПКОНПИ, с което на З. е указано да подаде пред комисията коригираща декларация. Развити са съображения по приложението на чл.

28 ЗАНН, а при условията на евентуалност се иска намаляване размера на наложената глоба.

Ответната страна - Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез юрк. С., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е частично основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел следната фактическа обстановка: на 19.08.2020 г., при проверка в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) да подават ежегодни декларации - за предходната календарна година, в срока по чл.38, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ, било установено, че П. Х. З. не е подал декларация. Срокът за подаване на декларацията по чл.35, ал.1 т.2 във вр. с чл.37, ал.1, т.т.1-11 и чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ за 2019 г. изтекъл на 15.06.2020 г., тъй като бил удължен до един месец от отмяната на извънредното положение, което съгласно т. 1 от Решение на Народното събрание от 03.04.2020 г. е удължено до 13 май 2020 г.

Въззивният съд е посочил, че липсват данни П. З. да е подал декларация до приключване на съдебното следствие пред районния съд.

При тези факти СРС е приел, че описаното в НП административно нарушение на чл. 38, ал.1, т. 2 ЗПКОНПИ е осъществено и законосъобразно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Както правилно е приел въззивният съд, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесулни нарушения, обуславящи отмяната на процесното НП. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание и правната му квалификация. Действително, в НП, стр. 2, е посочена месторабота и длъжност, заемана от касатора, различна от отразените в АУАН и в НП, стр. 1, но не се касае до съществено нарушение, тъй като по никакъв начин не ограничава правото на защита на нарушителя, нито препятства индивидуализацията му. Това е така, тъй като лицето е индивидуализирано чрез коректно посочване на имената и ЕГН, а местоработата и длъжността му са установени по несъмнен начин, поради което еднократното неправилно посочване на тези данни не може да обоснове неяснота на обвинението.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, регламентиращи задължение за лицата,

заемащи висши публични длъжности, да подадат декларация за имущество и интереси ежегодно до 15 май – за предходната календарна година. Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства се установява по несъмнен начин, че П. Х. З., който през 2019 г. е заемал длъжността главен архитект на [община], не е подал декларация за имущество и интереси до 15 юни 2020 г. – за предходната календарна година.

Неоснователно касаторът се позовава на представеното от него по делото писмо от м. март 2020 г. от КПКОНПИ, с което му е указано да подаде пред комисията коригираща декларация. Видно от съдържанието на документа, при извършена проверка е констатирано несъответствие в подадената от лицето декларация през 2019 г., т.е. за предходната 2018 г. Писмото обаче не доказва изпълнение на задължението чл. 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ през 2020 г., за предходната 2019 г.

Нарушението не е маловажно, както правилно е приел СРС по мотиви, които изцяло се споделят от настоящия състав и които не следва да се повтарят съгласно чл. 221, ал. 2 АПК.

Съгласно чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. СРС не е мотивирал извода си, че наложеното административно наказание в размер близък до максималния, определен от закона, съответства на тежестта на нарушението. Административнонаказващият орган е определил размера на глобата (2500 лв.) с единствения с аргумент, че към датата на издаване на НП декларация не е подадена. Това твърдение обаче не е достатъчно, за да обоснове така определения размер на наказанието, още повече, че същото е опровергано от процесуалния представител на ответника, който в хода на устните състезания по настоящото дело заявява, че декларацията е подадена от касатора на 27.07.2020 г. Като съобрази липсата на съображения за утежняващи отговорността обстоятелства настоящият касационен състав приема, че целите на административното наказание, регламентирани с чл. 12 ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, ще бъдат постигнати с налагане на наказание в минималния размер от 1000 лв., предвиден с чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ.

По гореизложените съображения, обжалваното решение подлежи на отмяна поради противоречието му с материала закон, макар и единствено по отношение на размера на наложеното с процесното НП наказание. Постановлението следва да бъде изменено, като наложеното наказание глоба в размер на 2500 лв. следва да се бъде намалено до минималния размер, определен с чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ – 1000 лв.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 27.05.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 104 състав по нахд № 4648/2021 г.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № НП-00160/23.10.2020 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, като намалява наложената на П. Х. З., на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, глоба от 2500 лв. на 1000 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.